

עפ"ת 46324/11/18 - איוב בדר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 46324-11-18 בדר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת חיה זנדברג
מערער איוב בדר
נגד מדינת ישראל
משיבה
פסק-דין

ערעור על פסק-דין של בית-משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' סגן הנשיא יהושע צימרמן) מיום 26.8.2018 בתת"ע 1804-08-18.

פסק-הדין בתת"ע 1804-08-18

- נגד המערער הוגש כתב אישום ובו יוחסה לו עבירה של נסיעה שלא בכביש במקום שבו קיים כביש (נהיגה בשוליים) בניגוד לתקנה 33(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. העבירה בוצעה ביום 2.11.2017 בשעה 23:22 בכביש 1.
- המערער לא התייצב לדיון שהתקיים בעניינו בבית המשפט קמא ביום 26.8.2018. לפיכך, הוא נדון בהעדרו, הורשע ודינו נגזר לקנס בסך 750 ₪.

הבקשה לביטול פסק-הדין

- כעבור למעלה מחודש, ביום 4.10.2018, הגיש המערער לבית-המשפט קמא בקשה לביטול פסק-הדין. המערער טען כי אי-התייצבותו נבעה מטעות משרדית שנוצרה בשל כך שמועד הדיון נרשם ביומן המשרדי של ב"כ המערער ביום המחרת. המערער הוסיף וטען כי הוא ובאת-כוחו התייצבו בבית-המשפט ביום המחרת, ואז גילו את הטעות המשרדית. המערער ביקש כי בית-המשפט יתחשב בטעות המשרדית האמורה והוסיף וטען כי סיכויי בהליך גבוהים.
- בתצהיר שהגיש המערער לבית-המשפט קמא לתמיכה בבקשתו טען כי ביום המדובר בוצעו בכביש עבודות תשתית ונוצר "עומס כבד... נתקעתי בפקקים למשך כשעתיים כשאני נוסע במהירות כמעט אפסית"; "חשתי צורך עז להתפנות ולא הייתה כל תחנת דלק קרובה ועומס התנועה רק הלך והתארך, ולבסוף נאלצתי לחפש מקום בו אוכל לעצור"; "ביצעתי ניסיון לצאת לשוליים... ונתקלתי בשלט גדול המסמל עבודות תשתית בכביש, משהבנתי כי אין באפשרותי לעצור... השתלבתי בחזרה בכביש".
- ביום 6.10.2018 דחה בית-המשפט קמא את הבקשה לביטול פסק-הדין לאמור:
- "טעות אינה עילה לביטול פסק-דין. אם התגלתה הטעות למחרת הדיון מדוע לא הוגשה בקשה על אתר אלא בחלוף כ-40 יום. דוחה הבקשה".
- על החלטה זו הוגש הערעור הנוכחי.

הערעור

7. המערער טען בערעורו כי הטעות המשרדית שאירעה מצדיקה את ביטול פסק-הדין. לטענתו, כשם שבת המשפט לתעבורה מתחשבים בטעויות משרדיות של רשויות התביעה כך ראוי הוא שיתחשבו בטעויות משרדיות של האזרחים. עוד טען המערער כי לכתחילה התכוון להשלים עם פסק-הדין אך משנודע לו שהרשעתו משמעה 6 נקודות החליט להגיש את הבקשה לביטול פסק-הדין וביקש מחבר לעשות כן עבורו. רק בדיעבד התברר לו שהחבר לא הגיש את הבקשה ולכן הגישה במועד בו הגישה לבסוף.
 8. בנוסף, פירט המערער את גרסתו בדבר יציאה לשוליים על מנת להתפנות. לדבריו, "רציתי להתפנות נכון, ובנוסף, אמרתי אני אצא ימינה, אני אסתכל אם הפקק עומד להסתיים בקרוב, אני אתפנה אם זה אמור להסתיים הכול בסדר. אני יצאתי בגלל שזה סיבוב היה שם שלט, יצאתי עשר מטר ימינה, ראיתי שלט גדול שמובילים משהו או עבודות בכביש, לא רציתי להסתיר את השלט. אם אני עומד בדיוק ליד השלט זה לא טוב, אמרתי אני אעצור מאחורי השלט. ואז השוטר כרז לי צא ימינה" (עמ' 3 לפרוטוקול). המערער טען כי גרסתו זו מקימה אף היא עילה לביטול פסק-הדין.
 9. מנגד, ב"כ המדינה טען כי דין הערעור להידחות. לדבריו, במקרה הנוכחי מדובר הן בטעות משרדית הן בשיהוי, שכן המערער הגיש את הבקשה לביטול פסק-דין בחלוף למעלה מחודש, הגם שלטענתו הגיע לבית-המשפט כבר למחרת היום. לדברי ב"כ המדינה, הסברו של המערער לשיהוי (טענת הפנייה לחבר) לא הועלה על ידו קודם לכן ולא נתמך בתצהיר, ולכן אין לקבלו.
 10. באשר לסיכויי ההליך, ב"כ המדינה טען שגרסתו של המערער לאירועים אינה מתיישבת עם דו"ח השוטרים. אלו מסרו שראו את המערער נוסע מרחק רב בשוליים, ורק כשראה המערער את הניידת ביקש המערער לחזור לנתיב. ב"כ המדינה הסב את תשומת הלב לכך שהשוטרים הציעו למערער להתפנות לאחר שביקשו ממנו לעצור, אך הוא לא עשה כן, דבר שאינו מתיישב עם גרסתו בדבר רצונו העז להתפנות. וכך נאמר במזכר שרשם אחד השוטרים:
- "במהלך משמרת לאכיפת עבירות תנועה בניידת... נסענו בכביש 1 מזרח כק"מ ממזרח למחלף לטרון, 2 הנתיבים עמוסים מאד עקב עבודות בכביש, אנו בנתיב ימין מתוך שנים ואוכפים עבירות שוליים. הבחנו ברכב הנ"ל הנוסע ממחלף לטרון לכיוון מזרח כאשר הוא על שול ימין, עקבתי אחריו במראת ימין הצמודה אלי וראיתי אותו מגיע ממרחק רב על השול, ברגע שהבחין בנו אותה שמאלה ונכנס לנתיב בצמוד אלינו מאחורינו, כרזתי לו לחזור לשול, נעצר תוך שמירת קשר עין ברכב, הנהג לבדו, טען שהיה שני רכבים מאחורינו והיה חייב להשתין ולכן ירד לשול ומכיוון שהשול היה צר והיה תמרור של עבודות חזר מיד לנתיב. **אציין כי הצעתי לו שירד להשתין בצד בזמן כתיבת הדו"ח אם זה כל כך דחוף לו אך הנ"ל המשיך בנסיעה אחרי קבלת הדו"ח...**" (ההדגשה הוספה).
11. בנוסף, ב"כ המדינה הצביע על סתירות כאלו ואחרות שעלו מגרסתו של המערער כפי שזו הוצגה עת פירט את גרסתו בפניי, גרסה שנדמית כגרסה "מתפתחת".

דין והכרעה

12. דין הערעור להידחות.
13. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע כי בית-המשפט רשאי לבטל פסק-דין שניתן בהעדר הנאשם "אם נוכח שהייתה **סיבה מוצדקת** לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע **עיוות דין**" (ההדגשה הוספה).
14. אשר לעילה הראשונה לביטול פסק-דין שעניינה "סיבה מוצדקת לאי-ההתייצבות": בהלכת **סאלם** (רע"פ 8427/17 (2018)) עמד בית-המשפט העליון על כך ש"ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות" (שם, בפסקה 35 לפסק-הדין). נמצא כי טענת הטעות המשרדית שהעלה המערער אינה יכולה להתקבל כנימוק לביטול פסק-הדין.
15. הדברים אמורים ביתר שאת נוכח השיהוי בהגשת הבקשה לביטול פסק-הדין, שיהוי שההסבר הנטען לו (החבר ששכח להגיש את הבקשה) הועלה לראשונה בערעור, ומכל מקום בצדק העיר בית-המשפט קמא כי

"אם התגלתה הטעות למחרת הדיון מדוע לא הוגשה בקשה על אתר" (ונזכיר כי לגרסת המערער הוא התייצב פיזית בבית המשפט קמא למחרת הדיון). על כן, לא התקיימה בענייננו העילה הראשונה לביטול פסק הדין, שכן לא הוכח שהייתה "סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו" של המערער.

16. אשר לטענת המערער בדבר החשש לעיוות דין: בהלכת **סאלם** נקבע כי "כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים **כבדי משקל**, שיש בהם **פוטנציאל ממשי** לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין" (שם, בפסקה 36 לפסק-הדין. ההדגשות הוספו). לאחר שעיינתי בדו"ח המשטרתי ובמזכרים שרשמו השוטרים, בתצהיר שהגיש המערער לבית-המשפט קמא ובו פורטה גרסתו לאירועים, ולאחר ששמעתי את גרסתו של המערער לאירועים כפי שהוצגה על-ידו בפניי, באתי לכלל מסקנה כי לא הוכח שקיימים במקרה הנוכחי "שיקולים כבדי משקל", שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה" (וראו בפרט את המזכר המשטרתי לפיו הוצע למערער להתפנות בסמוך לאחר מסירת הדו"ח, והוא לא עשה כן). על כן, בהתאם למבחני הפסיקה לא מתקיים בענייננו חשש לעיוות דין שיש בו כדי להצדיק את ביטול פסק-הדין.

17. מטעמים אלו, לא ראיתי עילה להתערב בהחלטתו של בית-המשפט קמא לפיה נדחתה בקשתו של המערער לביטול פסק-הדין. ההחלטה מבוססת על הדין ועל נסיבות המקרה המסוים, ואין מקום להתערב בה.

18. לפיכך, הערעור נדחה. לבקשת המערער ולפנים משורת הדין, יוכל המערער לשלם את הקנס שהוטל עליו עד ליום 23.6.2019.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"א אייר תשע"ט, 26 מאי 2019, בהעדר הצדדים.